

Managementul educațional la nivelul clasei și al profesorului manager**Conceptul de management educațional**

Termenului „management” - în accepția lui cea mai generală - acesta se referă la „activitatea și arta conducerii”. Nu de mult restrâns la zona economică, termenul își extinde aplicabilitatea în variate domenii. Astfel s-a ajuns la vehicularea sa în domeniul educațional sub numele de „management educațional”.

Managementul intelectual se poate manifesta la diferite nivele: la nivelul macro, de conducere globală a educației unei țări, intermediar - de conducere a unei instituții de învățământ - și micro - la nivelul unei clase.

Primul nivel vizează direcțiile stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, pe care nici un alt nivel managerial nu le poate neglija. Apar constrângeri legate de anumite obiective obligatorii și condiționari bugetare ce nu vor putea fi depășite în cazul menținerii sistemului de învățământ centralizat de stat. De aceea s-a inițiat reforma învățământului, care dă o anumită marja de autonomie (mai ales universitară). Universitățile și-au luat în serios sarcinile manageriale și au început să-și gestioneze singure fondurile și să ia măsuri pentru obținerea acestora (de exemplu taxele de școlarizare, taxe Internet etc.). Pe de alta parte însă, privatizarea învățământului sperie multă lume, pentru că nu se întrevăd posibilități pentru studenți de a se angaja undeva și a munci pentru a-și putea acoperi taxele de școlarizare.

La nivelul instituțiilor de învățământ se conturează relația manager (șef de departament) - profesori, cu multe beneficii, dar, probabil concomitent, și cu multe probleme. Managerul se confruntă cu profesori nedoritori a promova unele inițiative financiare ale sale menite a îmbunătăți situația materială a instituției. Alteori, profesorii sunt reticenți în a ajuta managerul prin sugestii, pentru că nu este treaba lor și oricum nu sunt plătiți să facă acest lucru

Nivelul micro se referă la recent atribuitul sau auto-atribuitul statut de manager al profesorului în raport cu grupa de studenți. Aici apare termenul de manager cu conotația sa de persoană care reușește să facă față cu succes unei situații dificile (conform verbului de origine englezească manage = a reuși să faci față unei dificultăți – situație, persoană). Unii profesori vorbesc de „managementul claselor numeroase”. Alții vorbesc de managementul claselor eterogene (în cazul cursurilor intensive de limbi străine)

Profesorul trebuie să fie un bun manager al grupei, pentru a putea să obțină un profit intelectual (satisfacția profesională). De aceea trebuie să fie cât mai conștient de știința și arta conducerii în domeniul sau specific, adică să-și însușească managementul educațional.

Managementul educațional reprezintă un domeniu în plină dezvoltare, mai ales având în vedere ultimele inițiative de reforma ale Ministerului Educației și Cercetării, cu precădere asig

calității educației și descentralizarea sistemului de învățământ. Toate aceste inițiative au, pe de o parte, consecințe importante asupra managementului și administrării educației și, pe de altă parte, nu pot fi implementate fără o pregătire managerială a sistemului educațional.

Managementul educațional, deși este obiectul unor controverse, poate fi definit ca știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalități acceptate de societate, comunitate, indivizi.

El cuprinde un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ.

Managementul educației este teoria și practica, știința și arta proiectării, organizării, coordonării, evaluării, reglării elementelor activității educative, a resurselor ei, ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă a individualității, conform idealului educațional.

Managementul clasei se diferențiază de managementul școlii sau a altor medii educaționale prin specificul relațiilor profesor-elevi, în scopul formării - dezvoltării personalității acestora, concomitent cu problemele ei pedagogice, metodologice.

Starea de inovare rezultă din evoluția clasei, din evaluările continue, din presiunea modelelor externe clasei, din schimbările la nivelul școlii, din conceperea și aplicarea modalităților corective, din modul de receptare de către elevi și apoi de participare conștientă, din modul de învingere a rezistenței la schimbare, din modul de valorificare și trăire a satisfacțiilor rezultate, din raportarea la motivațiile elevilor.

Bibliografie

1. Buse, F., - Informatica managerială, Editura Calauza, Deva, 1998
2. Damidonciu, A., s.a. - Sisteme de inteligență artificială, Editura Economica, București, 1995;
3. Radu, I., Ursăcescu, M., Vlădeanu, D., Cioc, M., Burlacu, S. – Informatica și management, Ed. Universitară, 2005;
4. Rătiu-Suciu, C. – Modelarea & simularea proceselor economice. Teorie și practică, Ed. Economica, București, 2003

Prof. Georgiana-Daniela IRIMIA
Liceul Teoretic "Ion Creangă" Tulcea

